

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6
Negyedévre 3
Egy órára 1
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybecskerek. Uricza 276. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszámítások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek.
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetési irodákban

Megjelenik mindennap vasár- és ünnepnapok kivételével.

A parlament.

Nagybecskerek, február 10.

(n—) A mi parlamentünk valóságos paródiaja a száz év előtti francia konventnek. Ebben a Dantonok, Robespierrek kisebbsége volt rémítés által az ur, de e kisebbség mögött állt, zúgott, harsogott Páris proletárnépe, melynek dühöngő hullámverését az általános, példátlan nyomor, inség s a kultamadásnak minden oldalról tornyosuló villámos fergetege zudította. Nálunk is egy kisebbség terrorizmusa bénítja a parlamentet, de e kisebbség mögött nem áll senki, csak az ingyen komédián mulató léhaság figyel rá s nem hajtja egyéb, mint személyes hatalmi aspirációk s az ezek által támasztott zavarosban halászni kívánczó piszkos önérdék.

A képviselőház előtt óriási közérdekű feladatok várnak megoldásra. A képviselőházban roppant kormánytöbbség s ennek élén hatalmas erőtől, tehetségtől, tudástól duzzadó ifjú államférfiu, Wekerle miniszterelnök áll. A magyar állam az 1867-iki kiegyezésnek biztos talaján, a magyar nemzet e kiegyezés által teremtett államiségnek hegemoniját, terjeszkedését, anyagi és közművelődési erősödését biztosító hatalmas sánczai között, már eddig is az aránylag rövid idő daczára, roppant haladásnak örvendő, minden téren s éppen azért az új közjogi helyzetben megnyugodva s az ellen indított szélső-

bali ostromot elítelve. E szélsőbal a házban is kicsiny s azontul is belső meghasonlása miatt tehetetlen hatás nélküli, a nemzeti párt pedig még kisebb s azonkívül szintén az 1867-iki közjogi alapon áll.

Mi az oka tehát képviselőházunk tehetetlenségének?

A kisebbség terrorizmusa, mely dolgozni nem enged és botránycsinálásban leli a kedvét.

S mi batorítja fel e léha botránycsedvet a terrorizmus erélyére?

S fájdalom, de a válaszával gr. Apponyinak már türelmetlenné vált hatalmi vágyát kell vádolnunk. E hatalmas tehetség s kitűnő államférfiu karakter, hogy a népszerűség szeszélyes istennőjének kegyeit megnyerje s a szélsőbal szövetségét magának biztosítsa, veszedelmes utra tévedt, melyen e czéljait ideig-óráig tartó időre elérheti, de mely az ezen útjára tévedhető nemzetet komoly válságok, veszedelmek örvénye felé vezetné. Wekerle rövid uralma óta napenkint bizonyítékát adja annak, hogy élet vagy hatalmi czéjja a magyar állam önállósági, különállósági jogainak a kiegyezés keretei között való teljes megvalósítása, a nemzet hegemoniájának teljes kiépítése, biztosítása: erre mutatnak különösen a magyar udvartartásra, a magyar színekre s cimzerekre vonatkozó ígéretei, s a csendőrség fekete-sárga kardbojtja feletti tárgyalásnál tett nyilatkozata: oly dolgok, melyek tel-

jesen kimentik a szabadelvű párt s Apponyi párt álláspontjai közti különbséget. De Apponyi megint tovább licitál; midőn Eötvös az ezerévi ünnepélyre „Magyarország teljes függetlensége helyreállítását“ kívánja feladatul kitűzni, akkor Apponyi azt mondja, hogy Eötvös teljes lelkéből beszélt, s mikor Wekerle azt felelte rá, hogy: a „kiegyezés által teremtett államjog keretei közt“, s reméli, hogy Apponyi is, ki mint mondja e kiegyezés alapján áll. így vélekedik, akkor Apponyi hallgatott. Apponyinak ez elhomályosító, a szélsőbal törekvéseivel hatalmi czélból kaczerkódó magatartása batorítja a botránycsinálók terrorizmusát.

Lehet-e ily parlamenttel kormányozni tovább?

Az evangélikus zsinat. Az ágost. hitv. ev. zsinat tárgyalásai alkalmával felmerült ott a polgári házasság kérdése is. Szentiványi Árpád esperességi felügyelő hozta az ügyet szőnyegre, s úgy ő mint Szontagh Pál főrendiházi tag bővebben foglalkoztak a kérdéssel. Mindketten az evangélikusok ismeretes álláspontjára helyezkedtek, mely nem ellenzi ugyan a polgári házasságot, hanem az 1868. évi LIII. t. cikket s az abban foglalt jogokat még akkor sem hajlandó feladni, ha a kötelező polgári házasságot törvénynyé emelnék. Az 1868. évi törvényben foglalt jogaik fenntartását kívánják és abban a meggyőződésben vannak, hogy a kormány-

A „TORONTÁL“ TÁRCZÁJA.

Don Ramiró.

— Irta: Guy de Maupassant.

Mielőtt elhagyta a termet, barátságosan intett az új pár felé. Úgy látszik, nem vették észre. Lesütött szempillákkal csevegett a menyasszony egy fülkében a boldogságtól ragyogó férfiúval, kihez most örökre tartozik. Halovány arca éppen olyan volt, mint reggel a templomban valami kimondhatatlan boldogság, édes sejtelve rezgett rajta végig.

Egy kis ráncz képződött magas homlokán. Miért nem viszonzta üdvözlését? Megállt a billiárd szobába vezető ajtó küszöbén s onnan nézett reája, büszkén, daczosan, kihívóan. S most úgy tetazett neki, mintha a fiatal asszony pillantásait közvetlenül érezte volna. Gyengéd szorongás futott végig testén. Felemelte szeméit. Egy perczig keresztözöttek pillantásaik. Futólagos mosoly csikászott ajkai körül.

— Már elhagy minket Raul ur? — kérdezte a vőlegény.

— Éjféli elmúlt már!

— Nos, fogadja őszinte köszönetemet!

— Miért?

— Még kérdezi? Hát nem önnek köszönöm-e, hogy nem csinálunk nászutazást! Kedves anyósom erőnek-erejével akarta. Az ön szava, barátom, mérvadó volt. Nem is-

merek kiállhatatlanabb dolgot ilyen nász-utnál! Mikor meg van az embernek a pompásan berendezett otthona! Apropos! Kedves Ilonám a jövő héttől kezdve ismét folytatni akarja zenei tanulmányait. Remélem, nem lesz hűtlen hozzájuk? S ez alkalommal nemde eljátssza majd nekünk a híres új szerzeményét. Hogy is hívják? Ah igaz: „Don Ramiró!“ Ugye e spanyol dal?

— Az, — válaszolta mosolyogva a szerző. — A Heine költeménye inspirált e darab készítésére. Képzelfe: Don Ramiró szenvedélyvel szereti Donna Klárát, ki azonban máshoz megy feleségül. A lakodalom alatt, mikor a padlózat reng a keringő tánczolásától, hirtelen megjelenik Don Ramiró, ekeke köpenybe burkolva. Az árnyéka volt csak, egy kísértet. Mert a szegény Don Ramiró fájdalomában golyót röpített agyába. Iszonyu történet!

— Mi mindent ki nem találunk a költők! — szolt a boldog férj. — Jó éjt!

És mindketten oly vidáman kaczagtak!

Halkan maga elé nevetve, lépett a fiatal művész az utcára. Forró nyári éj volt. Claqueját jobbába szoritva, czéltalanul bolyongott tova. Oly vignak, frissnek érezte magát, hogy ujjongani szeretett volna örömeiben.

Az a szorongó érzet hamar eltűnt. Mi történt?

Szerette egyszer est a leányt, ki rövid ideig az övé volt testestül lelkestül. Mámó-

ros álom volt, mely gyorsan szétfoszlott. Már érezte ezt csak valóban. Egy ideig ugyan rettegett ettől a naptól. De most es is elmúlt.

Jó étvágygyal falatozott, mint egy éhes lakodalmas vendég; izlett a pezsgő, sőt még fel is köszöntötte az új párt.

A templomban nem mozdult meg belsejében semmi, mikor a leány az „igen“-t mondta. Nyugodtan üdvözölte szután gyors beszédben élesen kelt ki a nászutazás ellen. Mert közvetlenül látni akarta az új pár friss, csillogó boldogságát.

Ez a férj, ki most boldogságáról álmodozik, igen vig hangulatba hozta! . . . ki hinné, hogy ő, ki gondtalanul sürgött forgott a lakodalmas nép között, néhány hóval ezelőtt forró csókokat nyomott ennek a leánynak rózsás ajkaira? . . .

De valami mégis lefokozza vidámságát: a menyasszony elfogulatlan, közönyös magaviselete, oly nyugodtan beszélt vele, mintha tényleg nem volna más, mint a ház barátja! Még szeretett is! Tiszta szívből! Ez elszomorította. Hogy szabad neki boldognak lennie. Nézze meg az ember, hogyan ámíthat egy asszony! Mily keveset lehet neki hinni! Ez szemtelenség!

Boszusan fordult meg s lakásához tartott, mely szemben volt azzal a házzal, hol most lakodalmat ünnepeltek.

Mikor szobájába lépett egy óra volt. Meggyújtotta a lámpát s a nyitott ablakhoz sietett. Egy táncz dal utolsó ütemeit

nak nincs is szándékában azokat konfiskálni.

A zsinat ezt a felfogást elfogadta. Nagy feltűnést keltett, hogy az elnök Péchy Tamás, a ki tudvalevőleg éppen a polgári hásság miatt hasonlott meg a szabadelvű párttal, most, mikor a kérdés a zsinaton szönyegre került, nem vett részt a vitában. Egykedvűen, hidegen vezette az értekezletet, anélkül, hogy csak egy szóval is részt vett volna a vitaközlésben.

Hol van Arton. A titkos rendőrök egész hajszát indítottak Arton után, és szerencsésen ütök is mindenütt a nyomát. A széles körben megejtett nyomozás kiderítette, hogy Arton, a Panama üzérkedések legnagyobb szedelője e hó 2-án Prágában volt. E hó 1-én érkezett oda és egy ottani szállóban éjszákázott. Ezt az utazást Förster álnév alatt tette meg. Másnap reggel podgyászát a vasuti indóházhoz vitette azzal a kijelentéssel, hogy Bécsbe fog utazni. A valóságban azonban Arton nem szállott a bécsi vonatra, hanem a váróteremben maradt és csak a legközelebbi vonattal ment Badenbach felé. A francia titkos rendőrök, kik Artont üldözték, csak Prágában érték őt utol, épen akkor, a mikor onnét is megugrott. A szálló szobapinczére, a ki Artont kiszolgált, azt állítja, hogy Arton hetekkel azelőtt is megfordult a szállóban. Ez az állítás összhangzásban van ez Arton előbbi utazásairól szóló jelentésekkel.

Az angol alsóházról. Londonból írják e hó 8-iki kelettel: az alsóház mai ülésén kijelentette Gladstone hogy holnap vagy holnapután, ha a feliratot akkor még tárgyalni fogják, a házszabályok azon részének felfüggesztését fogja indítványozni, mely arról szól, hogy éjjel után a vita elhalasztassék. Jesse Colling a felirathoz módosítványt ajánlott, mely sajnálatosnak mondja, hogy a trónbeszédben nincsenek jelezve a mezőgazdasági munkások helyzetének könnyítésére szolgáló intézkedések, a melyek sürgősebbek, mint az ir home ruhe javaslat és ezért ezzel szomban az elsőbbséggel kellene birnia. Samuelson ellene van Colling módosítványának és ellenindítványt nyújt be, mely köszönetet mond, hogy a trónbeszéd figyelemmel volt az inség iránt és kijelenti, hogy a ház valamennyi földművesosztály helyzetének javítása érdekében minden lehetőt meg fog tenni.

hosta füléhez az enyhe szellő. Látta, mit kezdenek bucsuzni. Egy ideig még dübörögtek az utcán a kocsik, melyek a vendégeket szállították tova. Aztán elcsendesült minden.

Visszalépett s leült íróasztala mellé, melyen egy zöld levelke feküdt. Az első volt, melyet tőle kapott. Csak tegnap kereste ki levelei közül s úgy hagyta feküdni, a nélkül, hogy elolvasta volna. Most azonban átfutotta az oda vetett sorokat.

Arcvonásai elkomorodtak. És a mint így vonagló ajkakkal szórul-szóra betűzte a levelet, vad keserv támadt lelkében.

E sorokból valódi szerelem, lángoló szenvedély beszélt. Ő elhitte! És mindehazugság, csalás volt! Hogy eljegyezte magát azzal a köpczös, pápaszem emberrel, az természetes volt; ezért nem is nehezelt. A mi néhány rövid hétig egymáshoz fűzte őket, az csak mámor volt. Ezt tudja mind a kettő. De hogy most elfogulatlan vidámsággal lebeg férje karján, hogy sem mivel sem mutatja, hogy boldogtalan, hogy egyszer sem borult kétségbeesésben kebelére: ez felháborította. Ezt árulásnak, hűség-törésnek, gazaágnak tartotta.

Heves mozdulattal félrelökte a levelet.

— Eh, mi kőm hozzá; vége van — s homlokán végighuzta kezét, mintha száműzni akart volna egy képet, mely újból felvilágított.

Nem szabadulhatott tőle, bármennyire iparkodott is. Ilona képe ott állott előtte, de nem úgy, mint reggel látta a templom-

Az állatbiztosítás. A ragadós tüdőlobról szóló törvényjavaslat tárgyalása alkalmával egy a képviselőházban, mint a főrendiházban fölmerült az állatbiztosítás eszméje. A földmívelési miniszter ennek nyomán intézkedéseket is tett az eszme megvalósítására. A kérdés most már a tanulmányozás stádiumán túl lévén, az illető közegek a kérdés megoldásának módzatait tárgyalják és így rövid idő alatt pozitív eredményt várhatunk e nagyfontosságú ügyben, melylyel a megbizott tényezőkn kívül az érdekelt felek és a pénzemberek is foglalkoznak.

Vallomások.

Az emberek beszédéből következtethetjük, hogy a foglalkozásukra főleg fontos, döntő pillanatokban természetük ritkán tagadja meg önmagát. Kétség-telenül egyik legfontosabb pillanat az, midőn valaki szíve választotta előtt nyilatkozik s azt megkéri. Különböző foglalkozású emberek különbözőképpen nyilatkoznak ilyenkor.

A diplomata így szól: Kössünk szövetséget életünk végéig.

A katoná: Megsebesít szíveimet, legyőztél.

Az orvos: Beteg a szívem, csak te gyógyíthatod meg.

A kertész: Csak egy „igen” szó ajkaidról s életünk útja rózsás, virágos lesz.

A közműves: Építsük együtt kicsiny házikónkat.

A tengerész: Vitorlázzunk át együtt az élet tengerén.

Az ékszerész: Vajha a szerelem arany lánczával magamhoz kapcsolhatnánk.

A bölcs: Engedd szíved mélyét kikutatnom, hogy szemeidbe tekintve, megtaláljam boldogságot.

A szobrász: Ha szíved nincs márványból, szeretni fogsz.

A pék: Akarod, hogy megosszam veled kenyereimet életünk jó és rossz napjaiban?

A halász: Szeress és mint a hal a vízben, oly boldogok leszünk.

A tanító: Járjuk ki együtt az élet iskoláját.

A tüzoltó: Szívem lángtenger, csak te oldhatod el.

A kártyás: Muttyizzunk.

A tanár: Hadd tanítsam meg arra, milyen a szerelem.

A csukrász: Ha én édesíthetném meg életét...

A lakatos: Nálad van szívem kulcsa, most megnyitottad.

A vadász: Amor nyila eltalált engem.

Az újságíró: Én szerkeszték, légy kiadóm.

A nyomdász: Hadd nyomhassam ajkadra az első csókot.

ban, hanem mint azokban a felejthetetlen órákban, mikor az első csókot kapta remegő ajkától, reszkedve, haloványan, mint a viasz, szemében lángoló tüzzel... Előbb eljátszotta neki darabját. A leány megértette a zene kísérteties, kéjes voltát; lelké mélyében megrezdült tőle, — mint ha sejtette volna, hogy valamikor ő fog nászszíjével Don Ramiróként megjelenni, fekete köpenyben, szurós szemekkel, hófehér arczával...

— Don Ramiró! — mormogta s felpatantva, a zongorához lépett. Mialatt leült, tekintete a szemben levő házra tapadt. Az ablakok már be voltak zárva és sötét volt minden. Csak az egyik redőny hasadéka között sugárzott ki gyengéd fénysugár. Összereszt. Azután zongorázni kezdett. A zenekép, melyet ihlete órájában teremtett, a regesszerű nyári éjben teljes akkordokban hullámszótt odébb, hirtelre a benne rejülő titkot... Ugy hangzott, mint borzongós ujjongás, vad öröm tompán, szomorúan, azután ismét vidám hangok, pajkos édes, gyönyörtelt akkordok.

Rövid idő múlva hirtelen elmúlt a zene. Fáradtan felemelkedett, az ablakhoz támaszkodott s átnézett. Csend, iszonyu csend. Sehol egy gyertyavilág. Csak a holdfény játszadozott az üvegtáblákon.

Siváran mosolyogva megfordult. „Nem gondolj reá!” szólott egy hang lelkében. Azután összerokadva egy székre hanyatlott, arczát tenyerébe rejtette s keservesen szokogott...

HIREK.

— **Nagybecskerek városának iskolaszéke** tegnap délután ülést tartott. Jelen voltak a következő iskolaszéki tagok: dr. Plechl Szilárd elnök, Kovács Agost, Steinitzer Géza, O'dal Antal, Rósa Ignátz, Menczer Lipót, Francis J. L., Perger Sándor, dr. Grandjean József, Baaden Károly, Szalay József, dr. Brájer Lajos tagok és Váry Mihály jegyző. Több folyó ügy elintézése után az iskolaszék tárgyalta a községi tanítók abbéli kérelmét, hogy lakbörök felemeltesék. Az iskolaszék egyhangúlag magáévá tette a tanítók kérvényét és a városi képviselőtestületnek azt fogja javasolni, hogy az eddig 150 frtban megállapított lakbör 200 frtra emeltesék fel. Fiedler Amália ipartanítónő 300 forintnyi fizetését pedig 400 frtra javasolja felemelni. Ezen ügyet a városi képviselőtestület még február havi rendes közgyűlésében fogja tárgyalni.

— **Márczius 15.** A nagybecskereki „Magyar Olvasókör” elnöksége a márczius 15-ikének emlékéhez méltó módon fogja megünnepelni márczius Idusát. Az ünnepély programja már meg van állapítva, és annak olyan előkelő erőket nyert meg a kör, hogy valóban gratulálni lehet a program magas színvonalához. A kaszinó nagytermében délelőtt 11 órakor fogja kezdetét venni a hazafias ünnepély, melyet a „Szózat” elnevelése vezet be, mely után Száros Lajos törvényszéki elnök ur, a kör tiszteletbeli elnöke nyitja meg az ünnepélyt, mire Kovács Ágoston kir. tanácsos ur tart beszédet a nap jelentőségéről és vívmányairól. Erre Frankl Dezső ur, — ki egyike a legjobb szavalóknak, hazafias költeményt szaval, mely hihetleg az alkalomra lesz írva. Ezután Hadfy Döme kir. közjegyző ur lép a fölolvasóasztalhoz, és a nagybecskereki és nagyikindai márcziusi eseményekből fogja ritka érdekességű reminiscenciáit elmondani, melyek nagy érdeklődésre tarthatnak számot. Végül a dalkör a „Hymnusz”-t éneklie. — Meg vagyunk róla győződve, hogy Nagybecskerek hazafias intelligenciája örömmel veszi tudomásul az ünnepélynek ilyen módon való megtartását, és sietni fog annak megünnepléséhez tömegesen hozzájárulni.

— **A nagybecskereki „Magyar Olvasókör”** holnapi rendes szombatesti fölolvasóestélyének műsora ismételtel igen érdekesnek ígérkezik. A fölolvasók közt van ezuttal a kör fáradhatatlan elnöke, Szalay József ur is, ki „A furcsáról” fog igen eredeti és új szánérű dolgot fölolvasni. Maruska Mihály ur, a kör szép tehetségű jegyzője pedig egy új dolgozatát fogja bemutatni, míg Fülöp István ur szaval. Az utolsó számot végleg még nem állapíthatta meg a rendezőség s így azt csak holnap tehetjük közzé. Annyi azonban már előre is bizonyos, hogy ez a szám is érdekes lesz. Erről a lelkiismeretes rendező-bizottság gondoskodik.

— **Arad kegyelete.** Arad városa kegyelettel ünnepelte meg február 8-dikát, történelmi évfordulóját annak a napnak, melyen a magyar szabadságharcz hősei megmentették a város lakosságát az iszonyu mésszárlásoktól. A nagy nap emlékére gyászistentisztelet volt a minorita atyák templomában. A föltár előtt fényesen feldiszített katafalk állott, melyen Assalos Sándornak, az aradi utcai harcban résztvett honvédszállóalj parancsnokának

arczképe volt látható. A főoltár környékét egyesületek foglalták el lobogók alatt. A fekete posztóval leborított padokban a hatóságok foglaltak helyet. Ott voltak: Fábián László főispán, Szathmáry Gyula alispán, Salacz polgármester, Atsél Péter orsz. képviselő, Ottrebay törvényeségi elnök, Justitorisz Kálmán városi főjegyző, Varjassy Árpád kir. tanfelügyelő, az öreg honvédek stb. A gyászünnepélyt az aradi dalegyet éneke zárta be.

— **A vig Becskerek.** A farsang siet a vége felé s a becskerekiek mindig jobban sietnek utána. Lázás izgatottsággal ragadják meg az utolsó szombatot, mert meg vagyon írva, hogy igazán csak szombaton lehet mulatni, lévén következő nap elég idő arra, hogy az ember kiheverje a katzenjammert. Holnap nem kevesebb mint négy helyen fognak mulatni. A Koronában a kereskedő-íjak tartják meg irodalmi és zene-estélyüket, a Rózsa-fele szállóban a Magyar kör folytatja felolvasásait, a kaszinóban a becskerekiek néptanítók rendeznek mulatságot, Elmer termeiben pedig a munkás-egylet tagjai és vendégei fognak mulatni. S mi aligha tévedünk, ha azt állítjuk, hogy mind a négy mulatságon elég, de még sok vendég is lesz. A farsangban minden bolondság szabad, csak azt az egy bolondot ne mondja senki: hogy rosszak az idők.

— **A kir. ügyészség köréből.** Lombayer József szegedi kir. főügyész Roskó István dr. nagykikindai kir. alügyészt a temesvári ügyészséghez, ideiglenes szolgáltatásra osztotta be. Roskó dr. már legközelebb meg is kezdi működését.

— **Kirabolt báró.** Baich Milán báró szatmári kastélyába a napokban rablók törtek be, s alaposan megdézsmáltak a báró eszűt készleteit és ékszereit. Az ismeretlen tetteseket azonnal keresni kezdte a csendőrség, eddig azonban nem akadt nyomokra.

— **Az ebvédjegyek megérkeztek s a rendőrkapitányságnál a rendes hivatalos órák alatt átvehetők.** A kapitányság figyelmesteti az eb tulajdonosokat, hogy siessenek obeik védjegyét elvitetni, mert a peczér utasítva van elpusztítani minden oly ebet, melynek tulajdonosa kifizette ugyan az eb adót, de elmulasztotta a védjegyet megszerzeni.

— **Farsang a megyében.** A torontál szécsányi intelligencia e hó 7-én jól sikerült táncvizalmat rendezett az ottani vendéglő termében. A vizalom a késő reggeli órákig tartott és fesztelen jó kedv jellemezte. A táncban részt vett szépek közül tudósítónk a következőket jegyezte fel: Probst Istvánné, dr. Thurky Pálné, Boga Istvánné, Meng Józsefné (Szárcsáról), Unger Károlyné, Merschdorf Péterné, Merschdorf Mihályné, Gyöngyösi Salamonné, Wosching Györgyné, Takó Antalné, özv. Bogáné, Kamenszky Lászlóné, Riedinger Péterné, Bruckmayer Ferenczné, Francz Lászlóné (Szárcsáról), Camerlengi Róbertné (Horvát-Neuzináról), Klesszky Irén, Meng Sári és Francz Liza (Szárcsáról), Hainka Vilma, Szkladanyi Teréz, Riedinger Katicza, Radoicsicsa nővérek stb. A rendezőség elismerését vívta ki, Boga Istvánné urhölgy, az állomásfőnök neje, aki legtöbbször fáradott a mulatság sikere érdekében.

— **Ittebőről írják lapunknak, hogy az ottani gőzmalom és fűrészgyár tulajdonosai: a Hoffmann és Grünwald-cég, gyári munkásainak betegsegélyező egylete javára e hó 4-én bált rendeztek, mely a helyi és a közeli vidék intelligenciájának fölkarolása mellett igen szépen sikerült. A bálon olyan sokan jelentek meg, hogy a kaszinó nagy-**

terme alig volt képes befogadni a jelenvotakat és ami a legérdekesebb volt, hogy a vegyes elemek dacára — mert a munkások képezték a nagyobb kontingenst, — a mulatság mindvégig megtartotta fesztelen jellegét és csak reggeli 6 órakor kezdtek oszladozni a vendégek. Mindenesetre jó példa lehet e mulatság a szomszéd gyárosoknak, hogy munkásaik érdekében hasonló humanizmust fejtsenek ki.

— **Párbajozó jogászok.** Kis hija, hogy végzetése nem vált az a párbaj, mely tegnap Temesvárott a régi lövöldében folyt le. Steiner Adolf dr. temesvári ügyvéd és Mattiassich Dezső dr., Plusich Matyas kir. közjegyző helyettese állottak egymással szemben. A feltételek egyszeri golyóváltásban és 25 lépés távolságban voltak megállapítva. Először Steiner dr. lött, s golyója ellenfele kabátjának felső részét surolta. Mattiassich dr. nem használta fegyverét. A felek nem békültek ki.

— **Jótekonyczélú hangverseny Temesvárott.** Temesvárról írják lapunknak, hogy az a hangverseny, melyet a hadtestparancsnok neje, Waldstätten Olga báróné a fehér kereszt egyesület és a Mária Valéria alapítvány javára a vidádó termében rendezett, fényesen sikerült. A hangversenyt a 61. gyalogezred megerősített zenekara nyitotta meg, mely után Mágori Ida kisaszonny két dalt énekelt el nagy tetszés mellett. Majd Hentallerné Pauli Mariska, a szegedi színház primadonnája lépett az emelvényre, a kit a közönség szünni nem akaró tapsokkal fogadott. A művésznő a Gárdisták dallamos keringőjét énekelte el, általános tetszés mellett. Ezután Weber Nelli kisaszonny énekelt Negróni főhadnagy hegedű- és Müller Birlyné zongorajátéka mellett. Erre újra a katonazenekar következett s végül H. Pauli Mariska énekelt még néhány népdalt. A hangversenyt tánc követte, mely reggelig tartott. Az estély közel 1500 frtot jövedelmezett a jótekonyczélra.

— **Táncvizalom Nagykikindán.** A nagykikindai állandó vizalmi bizottság e hó 11-én a kaszinó helyiségeiben táncvizalmat rendez. A vizalmi bizottság mulatságai jól szoktak sikerülni, s jókedvben és vidámságban most sem lesz hiány.

— **Keservesen lakott garázdálkodásáért Földi János, egy aradi vendéglő hetese.** A büntetés a bal szemévilága, melyet véletlenül a saját kezével ütött ki. Az eset a következő: Földi András berugott s széles jó kedvében a neki adott ebédet tálastól az udvar közepére vágta és elimádkozott egy huszármiatyánkot. Gazdája lehordta a garázdálkodásáért, midőn Földi éppen a pinczében volt. A részeg ember rettenetes dühre gerjedt, felkapott egy kéat s azzal rontott a gazdára. A többicselődés azonban kicsavarta kezéből a gyilkoló szerszámot. Földi ekkor egy hét kilogrammos csákányt emelt a feje fölé, hogy azzal üsse fejbe a gazdáját, de a csákány az ajtófélfában megakadván, visszacsapódott egyenesen Földi bal szemére. A szemgolyó nagy része kifolyt, a rettenetesen kijózanodott embert a közkórházban ápolják.

— **Gyilkos pipaszár.** Jankovácziól írják, hogy Sztankovich Miklós ottani lakost különöz embernek ismerte a községben mindenki. Kedvencz szerszámja volt neki egy óriási pipaszár, melyet valami durungból alakított át. Ezzel a nehéz, súlyos, óriások kezébe való pipaszárral verte félig agyon Varga Ferenczet, a kívül valami csekélységen összekapott a nagyvendéglő udvarán. A súlyosan sérült embert most otthon ápolják, de aligha heveri ki a pipaszár emlékeit. Sztankovichot feljelentették a törvényszéknél.

— **Temes megye új festményei.** Temesvármegye a megyei közgyűlési terem részére Ábrányi Lajos festőművész által elkészíttette a király ö Felsége és Andrássy Gyula gr. arczképeit. A festményeket Ábrányi festőművész tegnap vitte

le Temesvárra, a hol azokat a vármegye átvette. A festmények pompásan sikerültek, s dissei lesznek a közgyűlési teremnek. A király életnagyságu képe abban az öltözetben van lefestve, a melyben a koronázási jubileum alkalmával a törvényhatóságok küldöttségeit fogadta; Andrássy Gyula grófé pedig abban a magyar díszruhában, melyben az 1867-iki koronázási ünnepélyen résztvett.

— **Igy akarja a király!** Olaszország királynéját, Margheritát, „világssép“ jelzőjével emlegették még csak négy-öt éve is, ma azonban már szívesebben használják róla az „erdekes“ jelzőt. Benne van már abban a korban, mikor inkább a gyermekeit emlegeti, mint a teatletjeit és ékszereit, mikor több gondot okoz neki a magános ösz hajszálak gondos eltávolítása, mint a szép frizura fölépítése. Ilyen korban néha néha essébe jut a szép asszonyoknak a mulandóság örök törvénye, melynek — sajnos — ők is alá vannak vetve s ilyenkor gyakran fogja el az amazonokat a melankolia érzése. Ilyenféle hangulatban szólt Margherita királyné nemrég a királyhoz: — Én már, azt hiszem, sokkal öregebb vagyok, semhogy ma is még fehér ruhában járjak. Már ideje lesz rátérni a sötétre. A király nem mondott ellent, csak annyit mondott mosolyogva: — Ne határozzunk ilyen gyorsan, az első gondolat után. Két heti gondolkodási időre lesz szükség, ennek a fontos ügynek az eldöntésére. Elmut a két hét. S az utolsó napján a kitűzött terminusnak hatalmas láda érkezett a Quirinálba. A királynénak volt czimezve a csomag s benne hat remek munkáju pompás — fehér öltözék. A sok pompához mellékelve volt Umberto király névjegye, rajta ezzel a határozattal: „A király így akarja!“

— **Kormánybiztos kinevezése.** Ismeretes dolog az a vergődés, melyet a fővárosi tanács a kolera veszélyével és az óvintézkedések ügyével elkövet. Kapkod fűhöz, megakarja nyugtatni a közönséget, öles plakátokon hirdette az ösz végén is, hogy a kolera „hivatalosan beszüntetik“ s mikor egy néhány ember szembeszáll a hivatalos tekintéllyel és elég vakmerő mégis kolerában megbetegedni, akkor fejét veszti ismét az egész tanács és nem tudja mit cselekedjen. Ijedtében aztán mindenfűt kolerát lát. A belügyminiszter ellenőrző közegei által arra a meggyőződésre jutott, hogy az utóbbi napokban a kolera kórházba szállított beteg csak is a legkönnyeleműbb eljárással volt kolera-betegnek minősíthető s a fővárosi tanács mesterségesen tartja fenn a fővárosban a kolera híret, a mely nemcsak rémületet okoz a közönség körében, de óriási veszteségeket okoz az ipar és kereskedelem terén. A belügyminiszter ennek következtében elhatározta, hogy kormánybiztost küld ki, a ki a tehetetlen tanácsot ellenőrizze. A kormánybiztos személyében még nincs megállapodás, Benicszky Ferencz főispán, Miklós Gyula és Darányi Ignácot emlegetik.

— **Operaénekes és igazgató.** Eczim alatt közöltük néhány nap előtt, hogy Sommer bécsi operaénekes összeverekedett Wlassak irodaigazgató al. A botrányos ügy részleteiről a „M. H.“ a következőleg számol be:

Wlassak és Sommer ellenségeskedése még 1885-ben kezdődött. Akkor ugyanis Sommer neje elpanaszolta a férjének, hogy Wlassak illetlen módon akar közeledni hozzája. Sommer ezért párbajra provokálta Wlassakot, aki azonban határozottan tagadott mindent és olyan nyilatkozatot adott Sommernek, hogy ez a párbajtól elállott. Sommer akkori párbajsegédeinek egyike

azonban a napokban értesült, hogy Wlassak akkori tagadása hazugság volt, hogy az asszony asóta megváltoztatta Wlassak iránti érzelmeit és hogy most ketten bensős — bár titkos — szerelmi viszonyt folytatnak. Sommer utána járt a dolognak és meggyőződött róla, hogy neje és Wlassak gyakran találkoznak különböző helyeken. Szombaton este Sommerné azt mondta férjének, hogy egyik barátját látogatja meg; a férj követte.

Sommerné csakugyan abba a házba ment, ahol Wlassakkal szoktak találkái lenni. A szerelmes pár azonban, nem tudni hogyan, észét vette, hogy lenn a kapu alatt lesi őket Sommer. Erre rendőrt hívtak és megmondták neki fogja el azt a lenn álló bundás férfit, mert az merényletet akar elkövetni ellenük. A rendőr megtette ezt és a rendőrségen csakugyan hatlövétű revolvert találtak Sommer zsebében. Sommer azonban már néhány nap előtt feljelentést tett Wlassak ellen a főintendaturánál, hogy feleségét házasságtörésre vitte. A feljelentést csakhamar az opera igazgatóságához tették át, amely vasárnap délelőttre idézte meg Sommer-t az ügy tárgyalására. Ekkor játékosan az ügy tárgyalására. Ekkor játékosan az ügy tárgyalására. Ekkor játékosan az ügy tárgyalására.

— Gyilkos! Nőcsábító! Nyomorult gazember, akinek nőcsábítás a foglalkozása. Hogy szerencsétlenné tettél, még meg is akarsz gyilkolni?

Sommer mindedig ágyban fekszik, de reméli, hogy el lehet kerülni sebei leg-súlyosabb következményét.

Sommer neje egy száz lelkész leánya. Szülei házában szerény, de kitűnő nevelésben részesítették. Később egy német fejelelemnö udvarában felolvasónő, Szász Altenburg herceg házában pedig nevelőnő lett; itt ismerkedett meg Sommerrel. Bécsben a gyönyörű természetű asszony mindenféle nagy feltűnést kellett, jó hírnevét azonban mindvégig meg tudta őrizni. Ugy látszik, Wlassak csábította rossz utra. Wlassak éveken keresztül úgy szolván mindenható személyiség volt a két udvari színháznál; a bécsi-eknek még élénk emlékezetünkben van a Wilbrand igazgatóval való éles összeütközése. Sommer heves természete már többször sodorta bajba. Neki volt egy ízben párbaja Hoffmann báró színházi intendánsal is.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése febr. 10-án.)

Budapest, február 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőházban ma a tisztviselők fizetés-rendezéséről szóló törvényjavaslat volt napirenden. Fenyvessy, Szederkényi után Svarcz Gyula tartott hosszabb beszédet az ellenzék ellenmondásai között.

A javaslatot dicséri, demokratikusnak mondja, de csak első lépésnek tartja.

Vajay, és Horváth Gyula után Szilágyi egy óráig tartó beszédben választott Polónyinak, sarkazmussal, rendkívül tiszta áttekinthető beszédben valósággal összezuzta Polónyit. Amavádjár, hogy a törvényjavaslat alkotmányértő, mert a bírói fizetéseket törvényellenesen leszállítja, egész halmaz adattal megczafolta és rápirított Polónyira, hogy beszél és

nem ismeri a törvényjavaslatot. Polónyi felelt, de nagyon gyengén és röviden, aztán Szilágyi újabb válsza elől eltávozott, a mi gunyos derűtséget keltett. Szökik, szökik, kiáltották. Szilágyi ismét konstatálta felhozott állításainak alaptalanságát.

Lesseps elítelve.

Budapest, febr. 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból keltezett távirat jelenti, hogy a panamátügyben a bíróság meghozta ítéletét. A törvénykezési teremben roppant tömeg szorongott, a palota előtti nagy térség, a szomszédos utcák telve voltak izgatott tömeggel, akik zugva és sajongva követelték, hogy a bíróság hozzon igazságos ítéletet. A legizgatottabb felkiáltások hallatszottak.

Hol van Arton, mért nem tudják elcsipni? Lesseps fel kell menteni, hiszen áldozata egy gazemberekből álló szövetkezetnek, mely visszaélt jóhízműségével. A bíróság ítélete Lesseps Ferdinándot és Lesseps Károlyt öt-öt évi fogsággal és 3000 frank pénzbüntetéssel sújtja. Fonteint, Klariust és Cottu Henrik bárót két-két évi fogházra és 3000 frank pénzbüntetésre ítélték, s ugyancsak két évi fogházra lettítelve Eiffel is, a kit emellett nem kevesebb, mint 20,000 frank pénzbüntetésre ítélték. Az ítélet nagy szenzációt keltett. Izgatott tömegek jártak be az utcákat és bírálgatták az ítéletet. Lesseps iránt nagy a részvét. Mindenki sajnálja a század eme nagy zsenijét, a ki becsületben töltött el kilenczven esztendőt és most börtönbe kerül. Elítéltetését környezete nem meri tudtára adni, féltik a beteg Lesseps-t a katasztrófától.

Merénylet a radikálisok ellen.

Budapest, február 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgrádból egyre nyugtalanabb hírek érkeznek. Bogdanovics radikális képviselő ellen tegnap, midőn két hívével az utcán ment, merényletet követtek el. Még él, de társai meghaltak sebeikben. A merénylő, hir szerint, bizonyos Mihajlovits, ki ablakából lőtt ki Bogdanovicsra.

Valjeszban szintén összeütközés volt a radikálisok és a rendőrök között, kik Gritzanovits szolgabíró felhívására a nép közé lőttek. A tömeg véresre verte, a csendőröket lefegyverezte és elkergette.

A Bogdanovics elleni merényletről még a következőket jelentik: A merényletet egy ember követte el egy golyóval. A golyó Bogdanovics hátát találta, mellén áthatolt és átfurta barátja mellét is, kijött annak hátán és akkor még a harmadik ember fején is keresztül ment, sőt még a falat is keresztül furta.

A házszabályok módosítása.

Budapest, február 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) A legutóbbi napok eseményei a képviselőket meggyőzték a házszabályok módosi-

tásának szükségéről. Ma este ez ügyben bizalmas értekezletet tartanak, melyen Bánffy br. házelnök, a miniszterek, az összes pártvezérek és elismert szónokok vesznek részt.

Kettős öngyilkosság egy asszony sirjánál.

Budapest, február 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Brodszky iskolaszolga és egy Korlovszky nevű 18 éves asztalossegéd ma hajnalban Brodszky nemrég elhunyt ne-jének sirjához mentek, s ott agyonlőtték magukat. Öngyilkosságuk oka az, hogy Brodszky neje, a kit mindketten szerettek, meghalt.

Munkások sztrájkja.

Budapest, február 10 (A „Torontál” eredeti távirata.) A fegyvergyári sztrájk, mely már közei két hét óta húzódik, ugy látszik holnap véget ér. Holnap telik le az igazgatóság által kitűzött határidő. A munkások nagy része holnap munkába áll. A belügy-miniszter ma délután magához hívatta Krecsányi kerületi rendőrkapitányt, hogy a sztrájkról neki jelentést tegyen. A kapitány kijelentette, hogy holnap az összes munkások munkába állanak.

Panama-botrányok.

Budapest, február 9. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból távirják, hogy ott Andrieux a „Libre Parole” ban kijelenti, hogy az eddig-nél komolyabb leleplezéseket fog közzé tenni.

Közgazdaság.

Délutáni tőzsde.

Budapest, február 10. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Gabna:

Buza tavaszra 7.49 - 50.
Buza ősre 7.60 - 61.
Tengeri máj. - jun 4.76 - 77.
Zab tavaszra 5.51 - 52.
Káp. r. aug. - szept. 11.50 - 11.60.

Erték:

Osztrák hitr. 323.40. - 323.20
Magyar hit. r. 376.75. - 377.25
Magyar aranyjárdék 114.62 1/2 - 114.65
Koronajárdék 94 17 1/2 - 94.35
Magy. leszámítoló bank r. - - -
Állam vas. 300.12 - 299.62
Déli vasút 94.50 - 94.25
Rima-murányi 193.34.

Délután 4 órakor:

Osztrák hitelbank 323.20

Sertésvásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, febrár hó 10. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgramm sulyban) 47-48 krig. Öreg közép (páronkint 300-400 klgr. sulyban) 46 krig. Fialat nehéz (páronkint 320 klgr. sulyban) 49-50 krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgr. sulyban) 47-48 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli sulyban) 47-48 kr. Közép (páronkint 220-280 klgr. sulyban) 47-48 krig. Könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő sulyban) 46-47 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 46.5-47.5 krig. Közép (pkint 220-260 klgr. sulyban) 46-47. krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 45-46 krig. Sertéslétszám 1893. febrár hó 6-án volt készlet 98.637 darab. 1893. feb. 7-én felhajtott 1008 drb. — 1893. febrár hó 8-án elszállított 764 darab, feb. 8-án maradt készletben 98.881 darab.

REGÉNY-CSARNOK.

Narkissos tiszteletes.

(Orosz elbeszélés.)
— Irta: Bikala s. —

(1. folytatás.)

— Azt hiszem, a betegnek már csak pár percse van hátra, — szolt újra az öreg.

— Istenem, irgalmazz, — kiáltja a nő, a ki nem talált már szavakat fájdalom ki-fejzésére, s nyugtalan tekintetét Sophára fordítja.

A lelkész mindent hallott, csak hogy ál-mában. Az ajtó nyílása megszavarta volt al-vását, de érszékei még eszméletlenül pihen-tek, s gondolatai minden összefüggés nél-kül kóvályogtak fejében.

Lecukott szemével látta a fény behato-lását szobájába. Hallotta nejét, Athanas-sal beszélgetni, hllá, hogy a belpoklos magához kívánja... az öreg utolsó sza-vai, s neje „isten irgalmazz”-a felköté tel-jesen.

Felemelő fejét, majd felkelt, s egy darab ideig némán, nyitott szájjal, szemait az ajtóra meresztve állott. Gondolkozott tán, hogy mit álmódott az éjjel? Nem! Phantasiája újra felideste emlékezetében azt a kis szá-nandó viskót, ott a sziklán, a melyhez ő gyermekkorában kíváncsiságból elgyalogolt, hogy láthasson egy belpoklost.

Maga elé képzelte a kis viskó akkori szegény lakóját, a mint a földön, egy csed-rus fa árnyékában ül, miközben az füve-ket válogat, teszi őket fazékba, s a kis cauhás fiucska bámul. Emlékszik még, hogy mikor a beteget meglátta, valami nyo-masztó érzés szált lelkére, remegni kezdett, s visszafutott barátaihoz, kik őt jó messze a viskótól varták.

— Bocsanat, tiszteletes uram, hogy fel-költöm, szolt az öreg Athanas. De a belpok-los halalos ágán van, s csak a te neved hangoztatja. Hosszu odaig az ut, tán már életben sem találod.

A tiszteletes felemelkedik.
— Asszony, szolt s szava reszketett, mint a nyarfalevél — add a papi kalapot s kamzsás ruhámat.

Felesége engedelmesskedett a kívánság-nak, elhozta papi készületét.

— De hisz csak nem méssz ily hosszú utra gyalog, szolt a nő.

— Nem, nem felelt A hanas. Rögtön gondoskodom egy nyergelhető áhatról, mely odáig elviszi.

— Te is velem jössz? Kérdő a pap.

— Igen veled. Válaszolt az öreg, s sie-tett, hogy valahonnan egy öszvért sze-rezzen.

— Nézd, szolt a tiszteletes feleségéhes, mialatt keszit mosá, nézd, az öreg Athanas meglátogatta a belpoklost s segített rajta; gyalog jött oly messziről, s kész velem ezt az utat még egyszer megtenni S miért teszi mindezt? Emberszeretetből! Gondoljak e én tehát erra a félelemre, arra a borzalomra, mely mindig elfog, valahányszor egy ke-resztény halálának szemtanuja vagyok? Igaz, még szeretek késedelmeskedni, s a hol csak lehet, visszahúzódni a kötelesség elől.

A tiszteletes asszony végig hallgatta, hogy férje miként igyekszik önmagát vi-gasztalni, bátorítani. De ő nem merete bis-mi. Tekintetét le nem vette férjéről egy fel a sem.

A tiszteletes ur megtörülködött, aztán tem-csuháját, feltette papi sipkáját s fe-et homlokon csókolta. Astán fogta a plomkulcaokat s távozott.

Csakugy csurgott róla az izsadság, mi-kor a templomhoz ért. Belépett a hideg szentélybe, az oltárról elvette az eszkö-zöket, melyek az urvacsoraadásnál szükse-gesek, elvette imátságos könyvét. Min-dent egy fekete kendőbe takart s kitelel indult.

Alig csukta be a templomajtót, hallotta újra az öreg Athanasat, a ki hozta az ösz-véret. Ugy látzott, hogy az állatnak semmi kedve sem volt utazni ily eszeveszett me-legben.

A lelkész elébe ment s miután jól be-göngyölt kis pakját zsebébe rakta, felült az állat hátára s utnak indult. Az öreg paraszt mellette kullogott.

Sokan tudták már, mért jön a tiszteletes s hogy nála szent eszközök vannak. Rö-gtön letérdeltek a merre ment s keresztet vetettek. Lakása ajtaja előtt a tiszteletesné várakozott, szemait kötényével takarva. A tiszteletes jóízűt kacagott. Az ajtónak tartott, meg akarta szólítani feleségét, de egy szó sem jött nyelvére. A tiszteletes asszony sem tudott szólni, csak gyengéden nézett férjére s próbált nevetni.

Narkissos bucsuzól megcsókola nejét s nagyot ütve az öszvérré, folytatta utját.

A tiszteletes asszonynak, mikor a két férfi elutazott, nevetés helyett önkénytelenül egy köny lepődött szemébe.

Az ut először a szántóföldek és szőlők közt vesetett, majd egy sötét olajfa-erdőn keresztül, mely a szomszéd falu csucsaig terjedt, hol három malom szélre várakozott.

— Innen az ut a sziget déli részéhez veze-tett, a hol a viskók feküdt. Az ut fásasztó s felette terhes volt, de ugy látszott, hogy az öreg Athanas s kedves öszvére hozzá van szokva a köves uthoz.

Eddig szótlanul haladtak. Most a tiszte-let s megtöri a csendet:

— Mit gondolsz öreg, életben leljük még?

— Mit felelhetek erre? Az az ember ha-lálos ágyon feküdt.

— Minő állapotban hagyta el? Nem volt életéhez semmi remény?

— Hogy lehessen remény egy olyan em-berhez, ki a halállal küzd.

Azt szerette volna tudni a tiszteletes ur, hogy néz ki egy ember, mikor élet s halál közt tebeg. De a paraszt épp erre adott leg-kisebb felvilágosítást. Szerette volna, ha a kinézést írja le, mert hisz épp ettől izso-nyodik.

Azt hiszi, hogy ha hüen lefesti a paraszt, megbarátkozik e gondolattal: halottat látni. Szívében küzdött a halottól való félelem s a kötelesség. Az egykedvűség, melylye a pa-raszt a halotról beszélt, a készség, melylye a beteg ágyához lépett, növelte szegényét, hogy gyáva.

— Miért jöttél velem? Talán, hogy tár-saságban utaztam.

— Azért is. De inkább azért, hogy a szerencsétlenül véglehetőleg segíthessek Te, tiszteletes, megadod neki az utolsó kenetet s aztán távozol. Én mellette maradok. Egész életét elhagyatva, egyedül tölté, legyen legalább halála mellett egy keresztény kebel.

— Valóban jó keresztény vagy Athana-sios. Aldjon meg az ég! De az az én kötelességem s én teljesítem: én fogom le szemait.

S érezte, hogy torkán majd megakadt a szó.

Felvették utjukat. Többé az ut nem volt hűves, mert pázsiton s krumpli földeken vezetett keresztül. Majd balra kanyarodott az ut s a messze távolban meglát a tiszte-letes egy magánosan álló czédrust s árnyé-kában a belpoklos viskóját.

Tizenöt évvel ezelőtt látta Narkissos a szerencsétlenül bevándorlottát a czédrus alatt ülni s már ezelőtt is régóta ott lakott. — Itt a tengerparton, a sziget szélén, egyedül, elhagyatva, emberekkel nem érintkezve töltötte hátralevő napjait; itt türte beteg-ségét a nélkül, hogy valaki vigasztalta, bátorította volna, minden életcsél nélkül.

Árva s szegény volt, mikor az irtóza-tos betegségbe esett. A falujabeliek kény-szerítették, hogy oly helyen lakják, hol egyedül less. Csak ellátásáról gondoskodott a falu.

A kötelesség, mit a falu magára vál-lalt, nem volt valami nagy. Athanasios, ki nek a viskóhoz közel volt a birtoka, ma-gára vállalta, hogy a falu elemzésiáját min-den héten kiszállítja a belpoklosnak.

(Folytatása következik.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagyikinda—nbecskereki vasútvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek.	3512	3514	3502
v. v. v. v. sz. v.	v. v. v. v. sz. v.	v. v. v. v. sz. v.	v. v. v. v. sz. v.
	I. II. III. osztály		
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	3.05	4.05	7.20
Karlova	4.08	4.46	8.04
Beodra	4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs	5.36	5.36	9.02
Kumán	6.06	5.56	9.22
Melenze	6.40	6.15	9.42
Ellemér	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskerek	7.33	6.51	10.18
Versecz	érk.	11.59	—

Nagy-Becskerek—Nagy-Kikinda.	3501	3511	3513
v. v. v. v. sz. v.	v. v. v. v. sz. v.	v. v. v. v. sz. v.	v. v. v. v. sz. v.
	I. II. III. osztály		
Nagy-Becskerek ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	6.08	12.21	7.44
Melenze	6.30	12.51	8.16
Kumán	6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs	7.11	1.49	9.19
Beodra	7.48	2.29	10.04
Karlova	7.56	2.42	10.12
Nagy-Kikinda	8.36	3.30	11.13
Temesvár	—	5.20	4.24
Budapest	1.30	—	7.10

Menetrend a Torontái helyi érdekű vasutak vonalain

Versecz—Nagy-Becskerek.	3647	3601	3611
v. v. sz. v. v. v.	v. v. sz. v. v. v.	v. v. sz. v. v. v.	v. v. sz. v. v. v.
	I. II. III. o.		
Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz	5.50	5.50	2.20
Versecz-Rét	5.57	5.57	2.25
*Temes-Paulis	6.03	6.03	2.32
Bethlen-Tanya	6.11	6.11	2.42
*Szivattyutelep	6.22	6.22	2.55
*Loudon-Tanya	6.29	6.29	3.04
Nagy-Margita	6.37	6.37	3.13
Zichyfalva	6.49	6.49	3.25
Györgyháza	7.01	7.01	3.40
Szécsénfalva	7.16	7.16	3.57
*Ó-Lécz	7.24	7.24	4.07
Kanak	7.33	7.33	4.19
Bóka	7.49	7.49	4.38
Szécsány	érk.	8.00	4.52

Szécsány—Párdány 1. alul.	ind.	3.10	5.07
Szécsány	4.01	8.24	5.24
Szárcsa	4.27	8.37	5.37
*Lajosmajor	4.30	8.43	5.46
*Pusztá-Kenderes	4.38	8.43	5.46
Lázárföld	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskerek-Bégapart	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskerek	—	—	6.35
Nagy-Kikinda	8.36	—	11.13
Budapest	1.20	—	7.10
Temesvár	érk.	—	4.24

Nagy-Becskerek—Versecz.	3602	3612
v. v. v. v.	v. v. v. v.	v. v. v. v.
	1., 2., 3. o.	
Budapest ind.	6.30	—
Temesvár	9.20	—
Nagy-Becskerek	8.15	—
Nagy-Becskerek-Bégapart	8.22	4.10
Lázárföld	8.50	4.43
*Pusztá-Kenderes	8.56	4.51
*Lajosmajor	9.2	4.59
Szárcsa	9.16	5.28
Szécsány	9.29	5.38
Szécsány	9.44	5.53
Bóka	9.57	6.08
Kanak	10.14	6.24
*Ó-Lécz	10.23	6.40
Szécsénfalva—Báros—Istvánvölgy	10.32	6.57
Györgyháza	10.42	7.11
Zichyfalva	10.54	7.36
Nagy-Margita	11.09	7.55
*Loudon-Tanya	11.18	8.04
*Szivattyutelep	11.26	8.13
Bethlen-Tanya	11.39	8.27
*Temes-Paulis	11.47	8.37
Versecz-Rét	11.55	8.46
Versecz	érk.	11.59
Temesvár	—	3.16

Szécsány—Párdány.	3702	3712
v. v. v. v.	v. v. v. v.	v. v. v. v.
	II. III. o.	
Szécsány ind.	9.34	5.48
Módos	9.56	6.15
*Fény	10.07	6.27
Párdány	érk.	10.18

Párdány—Szécsány.	3713	3711
v. v. v. v.	v. v. v. v.	v. v. v. v.
	II. III. o.	
Párdány ind.	7.00	3.50
*Fény	7.13	4.03
Módos	7.27	4.18
Szécsány	érk.	7.50

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

1129. ki. szám 1893.

(89—2.1)

Árverési hirdetés.

Nagybecskerek város tanácsa részéről ezennel közzététetik, miszerint a város tulajdonát képező és a városi községi iskola-épületben levő V. számú, most legkésőbb Perger Rezső által bérbe birt bolti helyiségnek 1893. évi augusztus hó 1-től 1896. évi október hó végéig terjedő időre leendő bérbeadása tekintetéből folyó évi február hó 20-án d. e. 9 órakor a városházépület II. tanácsnoki irodában nyilvános árverés fog tartatni, melyre árverezni szándékozók a 25 százalékos bánatpénzzel ellátva ezenel meghivatnak.

Az árverési feltételek az árverés napjáig a városi számvevői irodában a hivatalos órák alatt naponta megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi február hó 8-án.

Krsztios János,
polgármester.

Természetű, rágásra alkalmas — légyomás vagy rugó utján beillesztendő — mű-fogakat és fogsorokat.

Fogkoronákat, — csak szeggel beorósítva, lemez nélkül.

Készülékeket aranyból vagy ruggyantából a fogak csikorgásának megakadályozására és rendszeresen nőtt fogak javítására, valamint egyéb e szakmába tartozó készítményeket ajánl

PITZYLE SZANISZLÓ

a dorpáti csász. egyetem volt fogorvosa, dr. Oppenheim orosz csász. udvari fogorvos volt segéde Varsóban, az odessai fogászati intézetnek volt rendelő orvosa.

Rendel naponta 9—12. és 2—5-ig

Nagybecskereken, Ferencz-József-tér, Bauer-féle ház I. em.

Megrendelések kívánatra 6—24 óra alatt, javítások 3 óra alatt elkészülnek. (87—5.1)

1118. ki. szám 1893.

(81—3.3)

Árlejtési hirdetés.

A módosi járási gyepmesteri lakház és melléképületeinek felépítése, valamint az udvar és kertnek 1 1/2 méter magas deszkakerítéssel való bekerítésére a gyepmesteri telep létesítéséről szóló szabályrendelet értelmében a szóbeli árlejtés 1893. évi márczius hó 2-án d. e. 9 órára a főszolgabírói irodába kitűzetik.

Az előírányzott összeg 1674 frt 56 kr.

Az árverési feltételek, az építkezés módzatai, valamint az építkezésre vonatkozó tervrajz a hivatalos órák alatt ezen főszolgabírósnál betekinthetők.

Vállalkozni szándékozók felhivatnak, hogy a fent kitűzött napon 10 százalék bánatpénzzel az árlejtésnél részt vegyenek.

Netáni írásbeli ajánlatok az árlejtést megelőző napig elfogadhatnak.

Módos, 1893. évi február hó 4-én.

Lebánovich István,
főszolgabíró.

A javadalmazás következő:

1. Kézpénzfizetés 600 frt.
 2. 6 öl hasábbfának átalánya 60 frt.
 3. 5 öl szalma átalánya 25 frt.
 4. Utazási átalány 80 frt.
 5. Mig a község ház, illetve jegyző lak fel nem épül, évi la' bér 100 frt.
 6. Irodaátalány 50 frt.
 7. Magánmunkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak, továbbá a község érdekében a járáson kívüli utazásokért 3 frt napidíj.
- Bánlak, 1893. évi január hó 27-én.

Főszolgabírói hiv. táv.:

Bogeha Márton, szolgabíró.

27. szám 1893.

(88—1.1)

Nagygyűlés.

A nagybecskereki izrael. hitközség összes választójjal bíró t. cz. tagjai a f. hó 19-én d. u. 2 órakor az izr. iskola helyiségében tartandó

nagygyűlésre

ezennel tisztelettel meghivatnak.

N a p i r e n d:

1. Hitközségi elnök, másodelnök, pénztáros, két templomgondnok és 6 előjárói tagnak megválasztása.

2. A felszólamlási bizottság 21 tagjának választása.

Nagybecskerek, 1893. évi február hó 10-én.

Dr. Hoffenreich,
választó-bizottság elnöke.

Schwarz Mihály,
hitközségi elnök.

377. szám.

(65—3.3)

Pályázati hirdetés.

Torontálvármegye bánlakai járásba kebelezett Kanak községében megürült jegyzői állásra ezennel pályázatot nyitok és felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint az 1883. évi I. tez. értelmében felszerelt kérvényeiket hozzám 1893. évi február hó 14-éig annál is inkább adják be, mert a később beérkezendő kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

A választás 1893. évi február hó 15-én d. e. 9 órakor fog Kanak községházánál megejtetni.

H i r d e t é s e k

felvétetnek

e lap kiadóhivatalában

Uri-utcza 276-4. szám alatt.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.